

Kabała-Niezależność jednostki

Pojęcie niezależności określa całe życie człowieka. Zwierzęta pozbawione wolności jeżeli nie giną, to już z reguły wątłują. I to jest potwierdzającą oznaką tego, że przyroda i zarządzanie ją ze świata duchowego nie zgadzają się na żaden rodzaj niewolnictwa. I nie jest to przypadkowe, że za ostatnie stulecia ludzkość przelala sporo krwi w walce o stosunkową wolność dla osobowości.

Jednakże my wyobrażamy sobie wolność i niezależność bardzo mgliście, ponieważ zakładamy, że każdy z nas posiada potrzebę wewnętrzną ich, którą każdy może wykorzystać zgodnie ze swoją wolą i chęcią.

Jednak po głębszej obserwacji czynności człowieka odnajdujemy, że są one podyktowane koniecznością i nie ma on żadnego wolnego wyboru.

Przewaga człowieka nad zwierzęciem polega na tym, że człowiek świadomie woli wycierpieć ból, gdy wie, że następnie czeka na niego przyjemność, jak, na przykład chory, który się zgadza na bolesną operację, wiedząc, że spowoduje to poprawę jego stanu.

Jednak wybór ten jest niczym innym, a tylko obrachunkiem rzeczowym, gdzie się ocenia możliwa przyjemność w przyszłości względem cierpienia. To znaczy poprzez prosty rachunek arytmetyczny od wielkości przyszłej przyjemności odejmuje się wielkość cierpienia i ich różnica dyktuje wybór człowieka. A jeżeli osiągnięta przyjemność mniejsza niż się spodziewano - to sprawia człowiekowi cierpienie, a nie radość.

Jedynie pociągająca siła rozkoszowania się kieruje człowiekiem i zwierzętami i za pośrednictwem jej odbywa się zarządzanie wszystkim żywym na wszystkich stadiach i poziomach życia i dlatego nie ma żadnej granicy między nimi, ponieważ wolność nie zależy od rozumu. I ponad to - nawet wybór charakteru rozkoszowania się nie zależy od wolnego wyboru osobowości, a jest dyktowany przez normy oraz gusty społeczeństwa. I nie istnieje zupełnie niezależne indywiduum, które by osobiście działało niezawisłe.

Ludzie, którzy wierzą w zarządzanie z góry, oczekują nagrodę lub karę za swoje postępowanie w przyszłym świecie, a ateści - w tym. I dlatego człowiekowi się wydaje, że on - swobodna osobowość, indywiduum, które samodzielnie żyje i działa, niezależnie od sił zewnętrznych.

Korzeń tego zjawiska znajduje się w prawie przyczynowo-skutkowym, które działa w ogóle w przyrodzie i w szczególności - dla każdej jednostki.

To znaczy, że na każdy z czterech gatunków tworów: nieżywy, roślinny, zwierzęcy, człowieka działa prawo przyczynowości i celu w każdym momencie ich istnienia na świecie. I każdy ich stan jest określany działaniem przyczyn zewnętrznych na wybrany z zewnątrz cel, stan przyszły.

Każdy, istniejący na świecie, obiekt stale się rozwija (czyli zostawia byłą formę i przekształca się w nową) pod wpływem czterech czynników:

- 1. Pochodzenie;**
- 2. Drog rozwoju, wynikających z jego przyrody i dlatego niezmiennych;**
- 3. Drog rozwoju, zmieniających się pod wpływem czynników zewnętrznych;**
- 4. Drog rozwoju zmiany czynników zewnętrznych.**

Czynnik pierwszy- pochodzenie lub materia pierwotna, jej poprzednia forma. Ponieważ każdy obiekt stale zmienia swą formę, to każda poprzednia jego forma w stosunku do następnej określana jest jako pierwotna i jej właściwości wewnętrzne, które zależą tylko od pochodzenia, dyktują następną formę i stanowią jej czynnik podstawowy, jej informację własną, gen, właściwość.

Czynnik drugi - kolejność rozwoju przyczynowo-skutkowego w zależności od pochodzenia obiektu. Ona jest niezmienna, jak na przykład ziarno, które ulega rozkładowi w glebie i w rezultacie tego daje pęd: ziarno utraciło swoją formę, to znaczy, całkowicie znikło i uzyskało nową w postaci pędu, który w swojej kolejności daje nową formę w postaci pierwszej, czyli ziarna, ponieważ takie jest jego pochodzenie. Zmienia się tylko ilość ziaren i, być może, jakość (rozmiar, smak). Czyli zauważalna jest przyczynowo- skutkowa kolejność, gdzie wszystko zależy tylko od pochodzenia obiektu.

Czynnik trzeci - więź przyczynowo-skutkowa tej części materii pierwotnej, która zmienia swoje właściwości od kontaktu z siłami zewnętrznymi. Wskutek tego zmienia się ilość oraz jakość ziarna, ponieważ pojawiły się czynniki dodatkowe (gleba, woda, słońce) i dopełniły właściwości materii pierwotnej.

Jednak siła pochodzenia dominuje nad czynnikami dodatkowymi i dlatego te zmiany należą do zmiany odmiany, lecz nie do zmiany gatunku. Czyli zarówno trzeci czynnik jak i drugi - to wewnętrzny czynnik obiektu, lecz w odróżnieniu od drugiego zmienia się ilościowo i jakościowo.

Czynnik czwarty - to przyczynowo-skutkowa więź sił działających z zewnątrz - na przykład przypadek, żywioł, sąsiedzi domu. Te cztery czynniki zwykle wspólnie oddziałują na każdy materialny (ziarno), indywidualny (myśli, wiedzę, uczucia) obiekt.

Człowiekowi **pierwszy czynnik - pochodzenie - owoc rodziców** jest najważniejszy, ponieważ potomek w pewnym sensie jest ich kopią, czyli prawie wszystkie właściwości oraz mentalność ojców i pradziadów w nim się powtarza. To znaczy pojęcia oraz wiedza, którą zdobyli przodkowie, przejawia się u potomków jak przyzwyczajenie, właściwość - nawet nieświadomie.

Ukryte siły duchowe, które są przekazane im w spadku, kierują wszystkimi ich postępami, właściwości fizyczne oraz duchowe, które otrzymali przodkowie, są przekazywane z pokolenia na pokolenie.

Stąd się pojawiają różnego rodzaju dążenia, zaobserwowane w ludziach - ku wierze, krytyce, dobrom materialnym, duchowemu, skąpstwu, wstydlivosti itd., ponieważ wszystko to są właściwości nie nabyte, lecz spadek od bliskich oraz dalekich przodków, zapisane na określonych okolicach mózgu.

Lecz ponieważ to, co nabyli przodkowie, jest przez nas dziedziczone machinalnie, więc te właściwości są podobne do ziarna, które straciło formę w ziemi. Ale część przekazanych nam właściwości przejawia się w nas w odwrotnym, przeciwstawnym znaczeniu.

Ponieważ materia pierwotna przejawia się w siłach bez jej formy zewnętrznej, może ona nieść na sobie właściwości jak dodatnie, tak i ujemne. Na człowieka w ogóle mają wpływ i trzy inne czynniki.

Kolejność przyczyn oraz ich skutków, wynikająca z pochodzenia człowieka - czynnik drugi - jest niezmienny. Ziarno pod wpływem środowiska rozpada się, stopniowo zmienia formę do ostatecznego dojrzewania nowego ziarna, to jest pierwszy czynnik nabył formę materii pierwotnej tylko z różnicą ilości oraz jakości.

Człowiek, rodząc się, trafia wbrew swojej woli pod wpływ społeczeństwa i przejmuje jego charakter oraz właściwości, skłonności, przekazane mu w spadku, przekształcają się pod wpływem społeczeństwa.

Trzeci czynnik, który działa na materię pierwotną, pochodzenie, gen - od wpływu otaczającego społeczeństwa. Każdy z nas wie to po sobie, jak gusty i poglądy czasami się zmieniają na przeciwstawne pod wpływem społeczeństwa, co jest nie spotykane w przyrodzie nieżywej, żywej lub zwierzęcej - tylko w człowieku.

Czynnik czwarty - to wpływ bezpośredni i pośredni ujemnych czynników zewnętrznych, na przykład brak pomyślności, niepokój, które nie mają związku z odpowiednią kolejnością rozwoju materiału pierwotnego.

Wszystkie nasze myśli oraz czynności zależą od tych czterech czynników naraz i dyktują nam cały sposób życia. My podobnie do gliny w rękach rzeźbiarza - jesteśmy oddani pod władzę tych czterech czynników. Jesteśmy całkowicie we władzy tych składników. I nie ma wolności, chęci i zależy ona tylko od współdziałania tych czterech czynników i nie ma żadnej możliwości późniejszej kontroli.

Żadna teoria nie daje odpowiedzi, w jaki sposób duchowe kieruje, wprawia w ruch talent, gdzie i co jest pośrednikiem między ciałem a duszą.

W Kabale się mówi, że wszystko, co jest stworzone w ogóle na wszystkich światach, składa się tylko z promieniowania i naczyń, które ono napełnia. Jedynym stworzeniem jest naczynie, które pragnie otrzymać to promieniowanie, pochodzące bezpośrednio od Stworzyciela. I ta chęć otrzymania promieniowania, która niesie mu życie i rozkosz, jest substancją duchową lub materialną w zależności od wielkości chęci.

Cała różnica w przyrodzie, jakości oraz ilości między wszystkimi tworamii polega tylko na wielkości tej chęci, zgodnie z którą napełnia się ono promieniowaniem prosto od Stworzyciela, które daje życie.

Wszystko, co dzieli jedno od drugiego, daje różnicę w barwie, materialną i falową itd. między obiektami fizycznymi i żywymi - stanowi skutek pojemności chęci otrzymania, a znaczy i ilości promieniowania, które ją napełnia. To jest chęć jednej wielkości daje nam formę minerału, innej - płynu lub koloru, to jest pola falowego - wszystko zależy tylko od miejsca w skali chęci przyjęcia promieniowania z góry, a samo promieniowanie ogarnia nas i wszystkie światy w nieograniczonej ilości.

Teraz jest możliwość wyjaśnienia kwestii o wolności jednostki. Ponieważ zrozumiałe jest teraz, że jednostka - to chęć określonej wielkości otrzymania promieniowania Stworzyciela i wszystkie cechy właściwe tylko dla niej zależą tylko od wielkości tej chęci, to jest od wielkości siły przyciągania promieniowania albo odpychania.

Siła przyciągania zwykle nazywana EGO zmusza indywiduum walczyć o swoją egzystencję i jeżeli my zabijamy którąś z jego chęci, pragnień życiowych, pozbawiamy wówczas go możliwości wykorzystania swego potencjalnego "naczynia życia", napełnić które - prawo dane przez Stworzyciela.

Wszelkie idee są zaszczepiane człowiekowi pod wpływem otaczającego go środowiska, jak siemę rozwija się tylko w ziemi - odpowiednim mu środowisku. I dlatego cały nasz wybór w życiu - to wybór towarzystwa, kręgu przyjaciół. I, zmieniając środowisko, nie jesteśmy w stanie zachowania poprzednich poglądów, ponieważ jednostka - tylko kopia, odbitek swego towarzystwa, jego produkt.

Ludzie, którzy to zrozumieli, zrobili wniosek, że człowiek nie ma wolnej woli, ponieważ on - produkt społeczeństwa i nie ma żadnego sterowania myśli nad ciałem, ponieważ informacja zewnętrzna jest zanoszona do pamięci mózgu i w taki sposób mózg jak lustro tylko odzwierciedla wszystko, co się dookoła odbywa.

Pochodzenie człowieka - to podstawowy, pierwotny jego materiał i w spadku otrzymuje on ruch duszy, dążenia i tylko tym się różni jeden od drugiego. Na wszystkich jednakowo działa wszystko, co otacza - i wszystko jedno nie ma dwóch jednakowych ludzi.

I wiedz, że ten pierwotny materiał - prawdziwe bogactwo indywiduum, które nawet nie można się starać zmienić, ponieważ wraz z rozwojem tylko mu właściwych danych staje się on osobowością.

Dlatego ten, kto niszczy choćby jeden ruch duchowy, dążenie, stwarza przez to na świecie odpowiednią pustkę, ponieważ w żadnym innym ciele i nigdy to się nie powtórzy. I stąd widać, jakie przestępstwo popełniają cywilizowane narody, które niosą swoją "kulturę" i niszczą podstawy innych.

Lecz czy jest możliwa gwarancja całkowitej wolności jednostki w społeczeństwie? Przecież jest jasne, że w celu normalnego funkcjonowania obowiązane jest ono do narzucania wszystkim swoim jednostkom praw, to jest ograniczeń, norm i w taki sposób stale się odbywa walka jednostki ze społeczeństwem. Pytanie jeszcze bardziej ostre - przecież jeżeli dyktować - to prawo większości, to ponieważ masy zawsze mniej rozwinięte niż osobowość, to oznacza regres zamiast progresu.

Jeżeli społeczeństwo tworzy swoje prawa zgodnie z prawami Tory, to człowiek, który się wzoruje na nie, nie traci możliwości maksymalnego rozwoju indywidualnego (do zlania się ze Stwórcą), ponieważ prawo Tory - naturalne prawa zarządzania światem oraz społeczeństwem. Natomiast jeżeli społeczeństwo tworzy swoje prawa sprzeczne z prawami Tory, to człowiek, nawet je wykonując, nie może osiągnąć maksymalnego rozwoju.

Zgodnie z ukierunkowanym zarządzaniem jesteśmy zobowiązani do wykonywania przykazań Tory - w celu rozwoju osobowości oraz społeczeństwa w potrzebnym kierunku. Zasada Tory wskazuje podejmować wszystkie decyzje opinią społeczeństwa.

Dlatego ta zasada jest klasyfikowana jak "naturalna zasada zarządzania", jak w ogóle i wszystkie zasady - Prawa Tory, istota prawa zarządzania przyrodą bezpośrednio lub poprzez zewnętrzny świat. Kabała, która bada więź wzajemną Praw Tory o działaniu "z góry - do dołu" na nasz świat, potwierdza, że i prawo wpływu większości w społeczeństwie należy do prawa przyrody i cała ludzkość idzie do celu dzieła stworzenia "Podobieństwa do Stwórcy" dwiema drogami: "drogą Tory" i "drogą cierpień". Lecz każdy z osobna wewnątrz ludzkości może poruszać się do tego celu ukierunkowanie, świadomie, wybierając sobie za każdym razem coraz bardziej odpowiadające temu celowi, społeczeństwo, grupę i kierownika.